

سیاستگذاری:

خشونت همسر عرفی

عطف‌های متقابل:	تاریخ اجرا:	شماره‌ی سیاستگذاری
ALT 1 BAI 1 CHA 1 FIR 1 REC 1 RES 1 VIC 1 VUL 1	20 می 2022	IPV 1

اصول

خشونت همسر عرفی مشکلی جدی، شایع و پیچیده ایجاد می‌نماید که مستلزم پاسخی ویژه است که موثر، هماهنگ و نیرومند باشد.

خشونت همسر عرفی با بسیاری از جرایم دیگر متفاوت است، زیرا:

- در تمام بخش‌های جامعه شایع است
- تأثیرات جسمی، احساسی، روحی و مالی آن معمولاً طولانی مدت و قابل توجه است
- معمولاً تکرار می‌شود و فرد بزه‌دیده ممکن است با مداخله‌ی عوامل خارجی (مانند مداخله پلیس یا دادگاه) بیشتر در معرض خطر قرار گیرد.
- بزه‌دیده معمولاً از لحاظ مالی و احساسی به مجرم وابسته است و اعمال هرگونه مجازات برای مجرم ممکن است برای بزه‌دیده هم تأثیر مخرب داشته باشد.
- میزان خشونت می‌تواند شدید باشد. از هر 5 قتل در کانادا یک قتل در مورد همسر عرفی اتفاق می‌افتد.

کاربرد این سیاستگذاری

در مورد این سیاستگذاری:

"همسر عرفی" یعنی هر فردی – بدون در نظر گرفتن جنسیت یا گرایش جنسی – که متهم/خواننده با او رابطه‌ای نزدیک، شخصی یا محرمیت داشته یا دارد، خواه در زمان ارتکاب جرم ادعا شده قانوناً ازدواج کرده یا با هم زندگی می‌کرده‌اند یا خیر.

"خشونت همسر عرفی" شامل موارد زیر می‌شود:

- جرمی که شامل تعرض فیزیکی یا جنسی، یا تهدید به تعرض فیزیکی یا جنسی بر علیه همسر عرفی باشد
- جرمی غیر از تعرض جنسی یا فیزیکی مانند آزار و اذیت جنایی، تهدید، انتشار بدون اجازه تصاویر خصوصی، یا شرارت، زمانی که دلایلی منطقی نشان دهند این جرم به قصد ایجاد ترس، آسیب، رنج یا ضرر یک همسر عرفی انجام شده است یا در نهایت به ایجاد آنها انجامیده است.

- جرمی که همسر عرفی هدف آن بوده باشد، حتی اگر در آن عمل مجرمانه، او بزهدیده‌ی اصلی نباشد. برای نمونه، هنگامی که متهم جرمی را بر علیه شخص یا چیزی که برای همسر عرفی با اهمیت است – مثل فرزند همسر عرفی یا همسر عرفی جدید او – مرتکب شود.
 - موقعیت‌هایی که به موارد فوق مرتبط هستند و درخواست تعهدنامه‌ی بخش 810 را مجاز می‌نمایند.
 - جرمی که شامل نقض یکی از احکام دادگاهی زیر می‌شود که به موقعیت‌های پیش‌گفته مرتبط است:
 - احکام وثیقه، آزادی مشروط که در مورد پرونده‌های «K» صادر می‌شود.
 - احکام اعمال محدودیت که بر اساس *قانون روابط خانوادگی* پیشین صادر شده‌اند.
 - احکام محافظتی که بر اساس قانون خانواده صادر شده‌اند.
 - تعهدنامه‌هایی که بر اساس بخش 810 صادر شده‌اند.
- خدمات دادستانی بی‌سی (BCPS) برای انجام منظورهای اداری و ضبط سوابق، تمامی پرونده‌های مربوط به خشونت همسر عرفی که برای پیگرد تأیید شده‌اند را با درج حرف K در شماره‌ی ثبت آنها در دادگاه یا دادستانی شناسایی کرده و نشانه گذاری می‌کند.

بررسی اتهام

طبق [قانون نماینده‌ی دادستان](#)، نماینده‌ی دادستان موظف است که به محض دریافت گزارش به نماینده دادستان (RCC) از پلیس، بر اساس [راهنمای بررسی اتهام \(1 CHA\)](#) در مورد تحت پیگرد قرار دادن تصمیم‌گیری نماید. این تصمیم را نمی‌توان تنها با توجه به خواسته‌ی بزهدیده اتخاذ نمود.

معمولاً در پرونده‌های خشونت همسر عرفی، اگر تست مستند بودن ادعا تأیید شود، به طور کلی منفعت همگانی در این است که پیگرد صورت گیرد.

نماینده‌ی دادستان باید متهم کردن خشونت همسر عرفی را بدون درنگ بررسی نماید.

از آنجا که نقض حکم دادگاه یک عامل خطر شناخته شده برای خشونت در آینده می‌باشد، مهم است که نماینده‌ی دادستان در صورت صلاحدید، اتهامی جداگانه برای نقض احکام التزامی، مشروط، و مجازات تعلیقی در نظر بگیرد. برای هر گونه تخلفی که شامل آسیب یا تهدید یا ارباب همسر عرفی باشد، اگر شواهد استانداردهای مربوطه در رابطه با احتمال بالای محکومیت را برآورده کنند (شواهد حکم به محرومیت دهند)، افکار عمومی عموماً تمایل به پیگرد قانونی دارند. حتی در مواردی که به متهم اتهام جدی وارد نشده که می‌تواند منجر به صدور حکم دادگاه شود در موقعیت‌هایی که توسط پلیس به عنوان "بالاترین ریسک" شناسایی شده‌اند، هرگونه تخلف قابل اثبات از دستور دادگاه، باید تحت پیگرد قانونی قرار گیرد.

اگر اتهام نقض حکم حفاظتی مبتنی بر قانون خانواده (FLA)، *قانون کودک*، *خانواده و خدمات اجتماعی*، یا نقض حکم محدودیت بر طبق قانون روابط خانوادگی (FRA) پیشین وجود داشته باشد، چنانچه شرایط تخطی از حکم به امنیت ربط داشته باشد، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید پیگرد نقض حکم را مورد توجه قرار دهد. بر طبق بخش 127 قانون کیفری، احکام حفاظتی مبتنی بر FLA را می‌توان با طرح اتهام سرپیچی از حکم دادگاه به اجرا گذاشت، و احکام محدودیت مبتنی بر FRA را می‌توان بر طبق مفاد همان قانون قبلی یا قانون بزهد (Offence Act) به اجرا گذاشت.

اگر تصمیم به وارد نکردن اتهام گرفته شود، یا توقف دادرسی به صلاح باشد، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید با توجه به امنیت بزهدیده و خانواده‌اش، نیاز به درخواست تعهدنامه را طبق بخش 810 قانون کیفری (تعهدنامه‌ها و التزام خوش رفتاری (RECI)) مورد توجه قرار دهد. نماینده‌ی دادستان معمولاً باید شرکت در "برنامه‌ی روابط مبتنی بر احترام" و یا برنامه‌های

مشابه در سازمان اصلاح و تربیت بریتیش کلمبیا را به عنوان یکی از شروط تعهدنامه در نظر بگیرد، که در عمل نیاز به نظارت اجتماعی به مدت یک سال خواهد داشت. (ضمیمه‌ی الف).

اتهام علیه هر دو طرف باید به ندرت مورد تأیید قرار گیرد و تعهدنامه گرفتن از هر دو طرف به ندرت اقدام صحیحی می‌تواند باشد. در موقعیت‌هایی که اتهام خشونت دوجانبه مطرح می‌شود، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید سعی کند که میان رفتار تهاجمی و اقدام دفاعی یا رضایتمندانه تمایز قایل شود.

اقدامات جایگزین

در موقعیت‌های مناسب، اگر مهم‌ترین اهداف پیگرد قانونی در پرونده‌ی خشونت همسر عرفی را بتوان تأمین کرد، می‌توان اقدامات جایگزین را در نظر گرفت. (اقدامات جایگزین تعقیب قضایی- بزرگسال (ALT1)).

در پرونده‌های خشونت همسر عرفی، اقدامات جایگزین بدون بررسی دقیق نگرانی‌های بزهدیده توصیه نمی‌شود و تنها در صورتی توصیه می‌گردند که:

- آسیب جسمی قابل توجهی وجود نداشته باشد
- سابقه‌ی خشونت همسر عرفی وجود نداشته باشد
- نماینده‌ی دادستان با توجه به عوامل ریسک مرتبط و هر گونه اطلاعات سنجش ریسکی که توسط سازمان اصلاح و تربیت بریتیش کلمبیا ارائه شده‌اند، دلیل محکمی برای وجود ریسک قابل توجه نداشته باشد.
- استفاده از اقدامات جایگزین بر خلاف منافع عموم نباشد.

باید توجه داشت که برنامه‌ی اصلاح و تربیت بریتیش کلمبیا موسوم به "برنامه‌ی روابط مبتنی بر احترام" که مختص مجرمان خشونت همسر عرفی طراحی شده است، را نمی‌توان برای ارجاع به عنوان اقدامات جایگزین در نظر گرفت. (ضمیمه‌ی الف)

با اینکه ارجاع به اقدامات جایگزین را می‌توان در هر مرحله از دادرسی در نظر گرفت، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید تأیید اتهام و شرایط آزادی را پیش از ارجاع مورد ملاحظه قرار دهد.

ملاحظات مربوط به آزادی موقت

درخواست اعمال شرایط مناسب برای آزادی یا بازداشت

هرگاه لازم باشد که برای امنیت بزهدیده و یا بزهدیدگان بالقوه، درخواست حکم بازداشت یا تعیین شرایط برای آزادی متهم صورت گیرد، نماینده‌ی دادستان باید درخواست صدور دستور دادگاه نماید.

نماینده‌ی دادستان معمولاً باید هنگام بررسی آزادی موقت توجه ویژه‌ای به امنیت عموم از جمله بزهدیده و دیگر اعضای خانواده به ویژه کودکان داشته باشد (آزادی موقت- بزرگسالان (BAI)). .. نماینده‌ی دادستان باید تمام اطلاعات موجود در مورد عوامل ریسک به‌خصوص عوامل ریسک در ارتباط با افزایش خشونت همسر عرفی را در نظر بگیرد. اگر نماینده‌ی دادستان دلایل منطقی مبنی بر وجود اطلاعات مرتبط بیشتر داشته باشد، توصیه می‌شود که این اطلاعات را پیش از تقدیم لایحه در جلسه‌ی دادرسی آزادی موقت از پلیس درخواست نماید، یا در صورت نیاز درخواست بازداشت نمودن متهم نماید.

برای جرایم خاصی، بخش 515 (4.1) قانون کیفری دادگاه را ملزم می‌کند که در حکم آزادی متهم را از داشتن سلاح گرم و سایر سلاح‌ها منع کند، مگر اینکه دادگاه تشخیص دهد که چنین شرطی برای اطمینان از امنیت متهم یا ایمنی و امنیت بزهدیده یا هر فرد دیگر لازم نمی‌باشد. نماینده‌ی دادستان باید در نظر داشته باشد که آیا ادامه دسترسی به سلاح گرم، چاقو، و سایر سلاح‌ها مناسب است یا خیر، و در تصمیم‌گیری خود در نظر داشته باشد که امنیت عمومی، به‌ویژه بزهدیده، در اولویت است.

هنگام بررسی آزادی موقت برای افراد متهمی که قبلاً به دلیل جرایم مرتبط با IPV محکوم شده اند، نماینده دادستان باید مفاد اصل مسئولیت معکوس در بخش 515(6)(b.1) قانون کیفری را در نظر بگیرد.

اگر نماینده دادستان دلایل منطقی داشته باشد که شرایط پرونده‌ی خشونت همسر عرفی مشتمل بر احکام دادگاه مربوط به متهم می‌باشد، نماینده دادستان معمولاً باید اطمینان حاصل نماید که اداره‌ی تحقیقات (تجسس) آن احکام را در RCC ارائه کرده باشد. احکامی که ممکن است مرتبط باشند عبارتند از احکام صادر شده طبق FRA پیشین، FLA و قانون کودک، خانواده و خدمات اجتماعی، و قانون طلاق. نماینده دادستان معمولاً باید هر کدام از این احکام را مرور کرده و اطلاعات مرتبط با این احکام را برای به حداقل رساندن تناقض با شرایط آزادی موقت به دادگاه ارائه نماید.

احتمال قابل توجه آسیب جسمی شدید و فوت – موضع اجباری

اگر نماینده دادستان دلایل منطقی داشته باشد که احتمال قابل توجهی وجود دارد که متهم باعث آسیب جسمی شدید یا فوت شخص دیگری خواهد شد، نماینده دادستان باید حکم بازداشت و حکم "عدم تماس" را با توجه به بخش 515(12) یا 516(2) قانون کیفری صادر نماید. اگر حکم بازداشت در این پرونده ها صادر نشده باشد، نماینده دادستان باید از دادگاه درخواست نماید که شرایطی را برای محافظت از بزهدیده، خانواده‌ی بزهدیده و دیگر افراد جامعه تحمیل نماید. نماینده دادستان معمولاً باید بی درنگ ضمن مشورت با نماینده اداری دادستان، بازبینی آزادی موقت را بررسی کند.

تجدید نظر در شرایط آزادی موقت

اگر متهم توسط پلیس دستگیر و آزاد شود، نماینده دادستان باید اسناد آزادی را مرور نماید و اطمینان حاصل کند که مدارک کافی و قابل قبول برای محافظت از بزهدیده، و عموم وجود داشته‌اند. اگر متهم با ارائه تعهدی آزاد شده است، در صورت ضرورت نماینده دادستان باید روند مندرج در بخش (2) 502 را پی بگیرد تا از قاضی درخواست نماید که طبق بخش (1) 515 یا (2) که حاوی شرایط مناسب می‌باشد، تعهد را با دستور آزادی قضائی جایگزین نماید. این فرایند ممکن است که نیازمند تحصیل حکمی تحت بخش 512 باشد.

اگر متهم پیش از تاریخ اولین حضور در دادگاه درخواست تجدید نظر در شرایط اعلام شده توسط پلیس داشته باشد، نماینده دادستان معمولاً باید RCC ارائه شده توسط پلیس را مرور کرده و در صورت نیاز پیش از تعیین موضع، با پلیس و بزهدیده تماس بگیرد.

اگر بزهدیده یا متهم درخواست حذف از یکی از شروط آزادی موقت که تماس مابین متهم و بزهدیده را ممنوع می‌کند داشته باشد، نماینده دادستان معمولاً باید از منابع موجود مانند بزهدیده، ناظر آزادی موقت یا پلیس، اطلاعات بیشتری را در مورد سابقه‌ی روابط میان متهم و بزهدیده و نیز در مورد سوابق زندگی متهم درخواست نماید. در تعیین موافقت یا عدم موافقت با بازنگری در شرایط آزادی موقت، از جمله هرگونه تغییر در شرایط «عدم تماس» یا سایر شرایط، نماینده دادستان باید هرگونه تغییر مرتبط در شرایط و همچنین ماهیت تغییرات درخواستی، دینامیک قدرت در رابطه، نیازها و امنیت بزهدیده، خانواده‌ی بزهدیده و سایر اعضای جامعه، و هرگونه سابقه خشونت همسر عرفی را در نظر بگیرد. نماینده دادستان صرفاً در صورتی با تجدید نظر در شرایط آزادی موقت موافقت می‌کند که در مقتضیات و شرایط تغییری رخ داده باشد.

اختلاف نظر در آزادی موقت – مشورت با پلیس (از جمله در مورد پرونده‌های "بالاترین ریسک")

اگر پلیس احتمال بدهد که پرونده‌ی خشونت همسر عرفی از نوع "بالاترین ریسک" باشد، می‌تواند تصمیم به بررسی عوامل ریسک بگیرد. اگر پلیس پرونده را از نوع "بالاترین ریسک" بداند و نماینده دادستانی دلایل منطقی داشته باشد که بازداشت یا هر کدام از شرایط پلیس برای آزادی موقت لازم نیستند، نماینده دادستان معمولاً باید پیش از اعلام آزادی موقت با پلیس مشورت کند و به پلیس فرصت دهد تا هرگونه مدارک یا اطلاعات مرتبط بیشتر را ارائه نماید.

اگر بعد از چنین مشورتی، نماینده دادستان و پلیس باز هم در مورد بازداشت یا شرایط پلیس برای آزادی موقت اختلاف داشته باشند، نماینده دادستان معمولاً باید با نماینده منطقه‌ای دادستان، مدیر، یا معاونان آنها پیش از رسیدگی دادگاه به آزادی موقت مشورت نماید.

در پرونده‌هایی که از نوع "بالاترین ریسک" شناخته نمی‌شوند، اگر نماینده دادستان در مورد بازداشت؛ یا هر کدام از شرایط پلیس برای آزادی موقت لازم با پلیس اختلاف نظر داشته باشد، و همچنین نماینده دادستان دلایل معقولی برای این باور داشته باشد که پلیس ممکن است شواهد یا اطلاعات مرتبط بیشتری برای حمایت از درخواست بازداشت یا تحمیل یک شرط خاص داشته باشد، نماینده دادستان باید پیش از رسیدگی به آزادی موقت، برای مشورت با پلیس تلاشی منطقی انجام دهد.

نماینده دادستان معمولاً باید در تمامی پرونده‌ها از دلایل اختلاف نظر و دلیل نماینده دادستان در مورد موضع اتخاذ شده‌اش را به صورت کتبی یادداشت نویسی نماید.

تخطی از آزادی موقت

اگر نماینده دادستان دلایل منطقی داشته باشد که ادعای تخطی از شرایط آزادی موقت نگرانی از امنیت افراد را در پرونده‌های نوع "بالاترین ریسک" بیشتر می‌کند، توصیه می‌شود که آزادی موقت را لغو کرده و درخواست حکم بازداشت بدهد. در پرونده‌های دیگر، اگر نماینده دادستان دلایل منطقی داشته باشد که ادعای تخطی از شرایط آزادی موقت نگرانی از امنیت افراد را بیشتر می‌کند، توصیه می‌شود که لغو آزادی موقت، مطابق با روند مشخص شده در بخش 524 قانون کیفری، توسط نماینده دادستان در نظر گرفته شود.

حفاظت از کودکان - قانون کودک، خانواده و خدمات اجتماعی

بخش 14 از قانون کودک، خانواده و خدمات اجتماعی مقرر می‌کند که هر کسی که دلیلی داشته باشد که کودکی آنطور که در بخش 13 این قانون تعریف شده "نیاز به حفاظت دارد"، باید بی‌درنگ این موضوع را با یک مدیر یا مددکار حفاظت از کودکانی که توسط مدیر منصوب شده است ابلاغ نماید. معمولاً می‌توان انتظار داشت که پلیس گزارشی را در صورت نیاز تهیه کرده باشد. اگر دلیلی وجود داشته باشد که پلیس گزارشی تهیه نکرده است یا در مواردی که نماینده دادستان اطلاعات بیشتری دریافت کند که در RCC نیامده باشد و این اطلاعات حاوی دلایل کافی مبنی بر نیاز کودک به حفاظت (آنطور که در قانون تعریف شده) باشند؛ نماینده دادستان طبق قانون وظیفه دارد که گزارش تهیه کند.

ارائه اطلاعات به بزهدیدگان (از جمله در مورد پرونده‌های نوع "بالاترین ریسک")

تمامی بزهدیدگان باید از در دسترس بودن خدمات بزهدیدگان آگاه شوند.

نماینده دادستان یا کارکنان تعیین شده توسط خدمات دادستانی بی‌سی می‌بایست به موقع اطلاعاتی را در مورد اتهام‌های وارده، شرایط آزادی یا هر گونه پیشرفت در پرونده را همانگونه که در قانون بزهدیدگان کیفری بی‌سی، اعلامیه حقوق بزهدیدگان کاندایی فدرال و سیاستگذاری بزهدیدگان جرم - ارائه امداد و اطلاعات (VIC 1) آمده است، به بزهدیده ارائه دهند.

در پرونده‌هایی که توسط پلیس از نوع "بالاترین ریسک" شناخته می‌شوند، نماینده دادستان یا کارکنان تعیین شده توسط خدمات دادستانی بی‌سی معمولاً باید اطمینان حاصل نمایند که بزهدیده و پلیس از آزادی، شرایط آزادی و گواهی دادگاه در اولین فرصت آگاه شوند. این امر به بزهدیده کمک می‌کند تا در صورت نیاز بتواند با پلیس تماس برقرار کند. آگاه ساختن هر چه سریعتر سایر همکاران قضایی/رفاه کودکان (مانند اداره‌ی اصلاح و تربیت بریتیش کلمبیا- وزارت پرورش کودکان و خانواده) بر عهده پلیس می‌باشد، مگر آنکه توافقی محلی وجود داشته باشد که این امر را به نماینده دادستان واگذار می‌نماید.

شاهدان بی‌میل

پیگرد پرونده‌های خشونت همسر عرفی اغلب دارای بزهدیده یا شاهد بی‌میل است. متهم یا افراد دیگر ممکن است در هر مرحله از روند دادرسی به اعمال نفوذ بی‌جا بپردازند و بزهدیدگان معمولاً شدت خشونت موجود در روابطشان را کم جلوه داده یا وجود آن را انکار می‌کنند. نماینده دادستان معمولاً باید دلایل عدم تمایل برای شهادت را شناسایی کرده و راهبردهای لازم برای پاسخگویی را تدارک ببیند. اگر دلایل منطقی وجود داشته باشد که بزهدیده یا شاهد مورد تهدید یا نفوذ واقع شده‌اند، نماینده دادستان معمولاً باید مسئله را جهت پیگیری به پلیس ارجاع دهد.

خدمات بزه‌دیدها یا سازمان‌های حمایت از بزه‌دیدگان فرهنگی یا بومی، می‌تواند به بزه‌دیدها در روند دادگاه یاری رساند.

بزه‌دیدگان معمولاً باید شخصاً برای شهادت احضار شوند، اما تنها در موقعیتهای محدودی باید حکم احضار شاهد مهم برای بزه‌دیدهای که در دادگاه حضور نیافته است درخواست شود. قبل از درخواست برای صدور حکم احضار شاهد، نماینده‌ی دادستان باید با نماینده اداری دادستان مشورت کند و تمام مقتضیات، از جمله احتمال شهادت دادن بزه‌دیده و هرگونه توضیح برای عدم حضور بزه‌دیده در دادگاه، شدت خشونت ادعایی همسر عرفی، و نیاز به محافظت از کودکان و دیگر افراد را در نظر بگیرد. نماینده دادستان همچنین باید پتانسیل جدایی بزه‌دیده از سیستم عدالت کیفری یا تأثیر نامطلوب بر وابستگان وی را در نظر بگیرد. نماینده دادستان همچنین باید آسیب‌پذیری بیشتر بزه‌دیدگان زن را در نظر بگیرد و توجه ویژه‌ای به شرایط بزه‌دیدگان زن بومی داشته باشد.

اگر نماینده‌ی دادستان نتواند اطمینان حاصل کند که بزه‌دیده شهادت خواهد داد، توصیه می‌شود که به وجود یا عدم وجود ادله‌ی دیگر توجه کند.

امکانات آسایشی شاهدان و ممنوعیت انتشار

بخش‌های 13 و 19 از [اعلامیه‌ی حقوق بزه‌دیدگان کانادا](#) بیان می‌دارد که هر بزه‌دیده، در زمان حضور به عنوان شاهد در دادرسی و بر اساس مکانیزم‌های فراهم شده در قانون، حق دارد درخواست کمک در هنگام شهادت نماید.

نماینده‌ی دادستان معمولاً باید وجود یا عدم وجود امکانات آسایشی برای شهادت شاهدان یا ممنوعیت انتشار طبق بخش‌های 485 و 486.5 و 486.7 را بررسی نماید. در شرایط مناسب، دادگاه می‌تواند احکام زیر را صادر نماید:

- حکم عدم اطلاع‌رسانی به عموم یا حکم خارج بودن شاهد از دید عموم (بخش 486.1)
- حکم به حضور یک فرد پشتیبان (یا در صورت در دسترس بودن سگ مخصوص دادگاه (بخش 486.1 و 486.7))
- حکم به شهادت یک شاهد از اتاق دیگر یا پشت پرده یا دستگاه‌های دیگر (بخش 486.1)
- حکم به بازجویی متقابل توسط یک وکیل منصوب (زمانی که متهم وکیل نداشته باشد) (بخش 486.3)
- حکم به ممنوعیت انتشار هویت بزه‌دیده (بخش‌های 486.4 و 486.5)

در موارد نادر، در صورت نیاز، نماینده‌ی دادستان می‌تواند بر طبق بخش 486.31 از قانون کیفری درخواست حکمی دهد که دستور دهد هرگونه اطلاعاتی که منجر به شناسایی شاهدان شود در طول دادرسی اعلام نگردد، یا طبق بخش 486.7 از قانون کیفری درخواست حکمی نماید که از امنیت شاهدان حفاظت شود. پیش از اعلام چنین درخواستی، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید با نماینده‌ی منطقه‌ای دادستان، مدیر یا معاونان آنها مشورت نماید.

آماده‌سازی برای دادرسی

اگر دلایل منطقی مبنی بر وجود احتمال قابل توجه فوت یا آسیب جسمی شدید وجود داشته باشد یا بزه‌دیده آسیب‌پذیر باشد (بزه‌دیدگان و شاهدان آسیب‌پذیر (VUL1))، پرونده باید در تاریخی زود هنگام به نماینده‌ی دادستانی که در جلسه محاکمه حضور خواهد یافت ارجاع شود. نماینده‌ی دادستان منصوب باید اقدامات زیر را به انجام برساند:

- ارتباطات و هماهنگی با بزه‌دیده، پلیس، خدمات بزه‌دیدگان، وزارت پرورش کودک و خانواده، و سازمان‌های حمایت از افراد بومی را افزایش دهد.
- تاریخ محاکمه‌ی زود هنگام درخواست کند.

- اطمینان از شناسایی زود هنگام و مطلع نمودن بزهدیده از امکانات آسایشی برای شهادت و ممنوعیت انتشاری که ممکن است طبق 486 و 486.31 قانون کیفری موجود باشد.

بحث در مورد حل و فصل

پیش از اقدام به بحث در مورد حل و فصل یا دستور توقف دادرسی در پرونده‌های خشونت همسر عرفی، نماینده دادستان معمولاً باید سیاستگذاری بحث حل و فصل ([RES1](#)) را در نظر بگیرد.

صدور حکم

بزهدیدگان معمولاً باید فرصت کافی بیابند تا بیانه‌ی تأثیر جرم بر بزهدیده و اطلاعات مربوط به بخش 4 از [قانون بزهدیدگان جرایم](#) و بخش‌های 15 و 19 [منشور حقوق بزهدیدگان کانادا](#) را ارائه نمایند.

نماینده دادستان باید هر گونه شرایط تشدید کننده و محکومیت های قبلی را برای جرایم مرتبط با IPV به دادگاه ارائه کند.

شواهدی مبنی بر اینکه مجرم در ارتکاب جرم، از همسر عرفی مجرم یا یکی از اعضای بزهدیده یا خانواده مجرم سوء استفاده کرده است، شرایط تشدید کننده ای تلقی می‌شوند که در صورت بروز آن‌ها مجازات باید افزایش یابد. بخش (2) (a) 718.2 قانون کیفری دادگاه صادر کننده حکم مجرم را ملزم به در نظر گرفتن این موارد می‌کند.

هنگام تنظیم حکم مجازات برای افراد متهمی که قبلاً به دلیل جرایم مرتبط با IPV محکوم شده‌اند، نماینده دادستان باید اعمال بخش (8) 718.3 قانون کیفری را مد نظر قرار دهد که ممکن است به قاضی حکم‌دهنده اجازه دهد، حکم حبسی را صادر کند که بیش از حداکثر مقرر برای برخی از جرایم قابل کیفرخواست باشد. نماینده دادستان باید به بخش 718.201 توجه داشته باشد که دادگاه را ملزم می‌کند تا آسیب‌پذیری بیشتر زنان بزهدیده را در نظر بگیرد و توجه ویژه ای به شرایط زنان بزهدیده بومی داشته باشد.

در صورتی که راهنمای اجتماعی لازم باشد، نماینده دادستان معمولاً باید نیاز به شرکت مجرم در برنامه‌ی ارائه شده توسط اصلاح و تربیت بریتیش کلمبیا با عنوان "برنامه‌ی پیشگیری از خشونت در روابط" را بررسی نماید و در صورت نیاز درخواست گزارش پیش از صدور حکم نماید. (ضمیمه‌ی الف)

نماینده دادستان معمولاً باید به دنبال شرایطی باشد که از بزهدیده محافظت کند. این شرایط ممکن است التزام به "عدم تماس" و گزارش دهی و همچنین حضور، مشارکت و تکمیل کردن موفقیت آمیز یک مشاوره یا برنامه را شامل شود.

نماینده دادستان معمولاً باید طبق بخش 743.21 درخواست حکمی کند که متهم را از برقراری ارتباط مستقیم یا غیر مستقیم با بزهدیدگان یا شاهدان در طول دوره‌ی بازداشت منع نماید.

نماینده دادستان معمولاً باید طبق بخش 487.051 درخواست حکم DNA را بررسی نماید.

نماینده دادستان معمولاً باید طبق بخش 109 یا 110 از قانون کیفری، و با توجه خاص به توضیحات بخش (109)1(1)1(a.1) یا (2.1)110 که اختصاص به خشونت همسر عرفی دارند، توجه نماید که آیا ممنوعیت اسلحه الزامی است یا به اختیار نماینده دادستان. ممنوعیت اسلحه باید موارد بر شمرده شده در بخش‌های 109، 110، یا 810 (3.1) به علاوه‌ی اسلحه‌های گرم بدلی را در بر بگیرد (اسلحه گرم (FIR 1)).

اگر حکم ممنوعیت صادر شده باشد، نماینده دادستان معمولاً باید طبق بخش 114 حکمی درخواست نماید که همزمان با ضبط شدن اسلحه طبق بخش 115، جواز حمل اسلحه نیز تسلیم شود.

نمایندگی دادستان معمولاً باید نیاز به حکم جبران خسارت را بر طبق بخش 738 یا 739 قانون کیفری بررسی نماید و قدم‌های منطقی جهت ارائه‌ی فرصتی به بزهدیدگان بردارد تا آن‌ها اعلام کنند که آیا درخواست جبران زیانها و خساراتشان را دارند یا خیر.

اشخاص بومی

کمیسیون‌ها و گزارش‌های متعدد دولتی و همچنین احکام دادگاه عالی کانادا به این نتیجه رسیده‌اند که افراد بومی (ملل اولیه، متیس، و اینویت‌ها) تبعیض گسترش‌یافته‌ای را در تمامی بخش‌های سیستم عدالت کیفری تجربه کرده‌اند که ناشی از نگرش‌های نژادپرستانه آشکار یا اعمال نامناسب فرهنگی بوده است.

تاریخچه استعمار، جابجایی و مدارس شبانه‌روزی در کانادا به دستاوردهای تحصیلی پایین‌تر، درآمد کمتر، بیکاری بیشتر، نرخ بالاتر سوء مصرف مواد و خودکشی، و نرخ بالاتر زندانی شدن برای افراد بومی منتهی شده است.¹

میزان بزه دیدن افراد بومی، به ویژه در میان زنان و دختران بومی، به طور قابل توجهی بیشتر از افراد غیربومی است.²

پیامدهای ادامه‌دار استعمار برای افراد بومی در کانادا زمینه لازم را برای هرگونه بررسی اتهامی که یک فرد بومی را به عنوان بزهدیده یا متهم بالقوه درگیر می‌کند، فراهم می‌کند. این پیامدها «باید با در نظر گرفتن عوامل سیستمی و زمینه‌ای منحصر به فرد مؤثر بر افراد بومی، و همچنین ارزش‌های فرهنگی و جهان‌بینی‌های آن‌ها که دارای تفاوت‌های بنیادی هستند، اصلاح شود»³.

افراد بومی موقعیت منحصر به فردی در جامعه کانادا دارند که این امر نیازمند اتخاذ سیاست‌ها، اقدامات و روندهای مبتنی بر قوانین و مناسب از نظر فرهنگی، در تمامی مراحل فرایند برقراری عدالت کیفری می‌باشد.

برای مواردی که شامل افراد بومی به عنوان بزهدیده می‌شود، نماینده دادستان باید اطمینان حاصل کند که موضع آنها منعکس کننده شدت مشکل خشونت علیه افراد بومی در جامعه ما، به ویژه زنان و دختران بومی، و بی عدالتی‌های جدی است که آنها با آن مواجه شده‌اند.⁴ نماینده دادستان باید متوجه باشد که یک خواست عمومی قوی برای تعقیب قضایی موارد خشونت همسر عرفی که زنان یا دختران بومی بزهدیده آن‌ها هستند، وجود دارد. با این حال، ممکن است جایگزین‌هایی برای پیگرد قانونی، مطابق با ALT 1 در نظر گرفته شود، به ویژه زمانی که یک برنامه سنتی یا فرهنگی بومی در دسترس باشد.

در مواردی که شامل آزار و اذیت همسر عرفی می‌باشد، بخش 718.201 قانون کیفری همچنین دادگاه را ملزم می‌کند که در هنگام صدور حکم، آسیب‌پذیری بیشتر زنان بزهدیده را در نظر بگیرد و توجه ویژه‌ای به شرایط زنان بزهدیده بومی داشته باشد.

نماینده دادستان همچنین باید متوجه باشد که در مواردی که شامل سوء استفاده از فردی است که به دلیل شرایط شخصی آسیب‌پذیر است، از جمله اینکه یک فرد بومی و زن است، بخش 718.04 قانون کیفری ایجاب می‌کند که دادگاه در صدور حکم باید جنبه محکوم کردن و بازدارندگی از رفتاری که اساس جرم را تشکیل می‌دهد را مبنای تصمیم‌گیری قرار دهد (بزهدیدگان و شاهدان آسیب پذیر (VUL 1)).

1 R. v Ipeelee, 2012 SCC 13

2 Victimization of Aboriginal People in Canada, 2014, Statistics Canada, 2016

3 Ewert v Canada, 2018 SCC 30 at paras 57 and 58; R v Barton, 2019 SCC 33 at paras 198-200

4 R v Barton, 2019 SCC 33 at para 198

ضمیمه‌ی الف

برنامه‌ی پیشگیری از خشونت در روابط در اصلاح و تربیت بریتیش کلمبیا

اصلاح و تربیت بریتیش کلمبیا برنامه‌ی روابط مبتنی بر احترام را برای متجاوزان خشونت همسر عرفی از نوع ریسک بالا و متوسط و افراد دیگر که توسط دادگاه ملزم به شرکت در آنها شده‌اند (مانند، مدافعان بخش 110) ارائه می‌نماید. این برنامه از دو بخش متوالی تشکیل شده است. بخش روابط محترمانه (بخش یک)، که برنامه‌ای است 10 هفته‌ای و توسط کارکنان اصلاح بریتیش کلمبیا اجرا می‌شود و روابط (بخش دو) که برنامه‌ای 11 هفته‌ای است و توسط خدمت رسانان قراردادی اجرا می‌شود.

طول دو بخش برنامه‌ی برنامه‌ی روابط محترمانه جمعاً 21 هفته (حدوداً 5 ماه) می‌باشد. با در نظر گرفتن واقعیات زمانبندی این برنامه‌ها، حداقل یک سال نظارت اجتماعی برای اطمینان از به پایان رساندن هر دو برنامه توصیه شده است.